

Cmx, Vainajala

nyt tiet temppeliin
ihosi savuten kosteaan ilmaan
temppeliin kultaisehen
kultaihosi hopeailmaan

sillan alla villi kuu
virtaa hopeaisessa peilissä
villi kuinen kultaotsa
vihtoo vaskivirran alla

aivojen unisilmukoissa
neidon otsapalmikoissa
kytviin hiljaisiin
hiilenmustiin onkaloihin
salaiseen palatsiin -

putosin ja katosin
ja kuljin kylmän kylän lapi
suljettujen ovien
ja peitettyjen ikkunoiden
hiljaista harmaata tiet
ohi kaiken elvän
siihen ohueen sumuun
joka kiertää ympärillä
laidunmaiden

unohdin ja samosin
kohti kohtalon valkeaa kukkaa
joka vasten virran viertä
niin hentona kohoaa

mit tarkoitat niillä sanoilla
mihin tahdot viedä minua
sinisuonen siltaa syvälle
vihkitupaan vainajalaan

aivojen unisilmukoissa
immen otsapalmikoissa
olet kuu, se oletkin
mik vaihtuu ja vhenee
laittaa vetemme liikkeeseen